

בחנוכה ופורים אומרים כאן ועל הנסים:

On Chanukah and Purim add the following special "Thanks": (If you forgot, see Appendix 12:7)

(ו) על הנסים ועל הפרקון ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה: (We also thank You) for our miraculous rescue; for the mighty acts and victories; and for the battles (from which You allowed us to emerge victorious) that You performed for our ancestors in those days at this season.

On Chanukah: בימי מתתיהו—In the days of the Kohen Gadol Matisyahu the Chashmonai and his children, the despotic Syrian-Greek empire rose up against Your people (Bnei Yisrael), to try to make them forget Your Torah and abandon the Torah way of life. But You, in Your great mercy, stood by the Torah-true Jews in their time of distress and championed their cause, defended their rights, and avenged the wrongs done to them. You made the weak and few (army of the Chashmonaim) victorious over the stronger and more numerous (Greek army). You made the Jews who had remained pure from the immorality of the Greek culture (טהורים); and who had remained righteous and loyal to Torah standards (צדיקים); and who remained diligent in the study of Torah (עוסקי תורתך)—victorious over the Jews who had taken the side of the Greeks and adopted the immorality of Greek culture (טמאים) and deliberately tried to eradicate Torah study (זדים). All the world recognized Your power and greatness, and You brought about a great liberating victory for Your nation. Then Your children cleaned up and purified the Beis Hamikdash and lit the Menorah and instituted these eight days of Chanukah for giving thanks and praise to You.

On Purim: בימי מרדכי ואסתר—In the days of Mordechai and Esther, in the capital city of Shushan, the evil Haman rose up to exterminate all Jews—young and old—on the thirteenth day of Adar. But You in Your great mercy thwarted his plan and caused his scheme against us to boomerang onto his own head—and he and his sons were hung on the gallows.

(ו) על הנסים ועל הפרקון ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לחנוכה: בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך; ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך: וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקון כהיום הזה; ואחר כך באו בנך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:

לפורים: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר להחדש שנים עשר הוא החדש אדר ושללם לבזו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ: